

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2026. № 4.

ISSN 2307-2156

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.4.9>

УДК 35:378.22:37.051

С. А. Мороз,

д. держ. упр., старший дослідник, провідний науковий співробітник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти, Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2696-1278>

В. Д. Мехеда,

к. ю. н., начальник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти, Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2160-3738>

В. М. Мороз,

д. держ. упр., професор, завідувач кафедри соціології і публічного управління, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0796-5035>

О. М. Тищук,

аспірант кафедри соціології і публічного управління, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2854-3407>

**ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОЇ ФУНКЦІЇ
ДЕРЖАВИ ТА ОБ'ЄКТ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ**

S. Moroz,

*Doctor of Sciences in Public Administration, Senior Researcher,
Leading Researcher of the Scientific and Methodological Department of Quality
Assurance of Educational Activities and Higher Education, Military Institute of
Armored Forces of National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»*

V. Mekheda,

*PhD in Law, Head of the Scientific and Methodological Department of Quality
Assurance of Educational Activities and Higher Education, Military Institute of
Armored Forces of National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»*

V. Moroz,

*Doctor of Sciences in Public Administration, Professor,
Head of the Department of Sociology and Public Administration,
National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»*

O. Tyshchuk,

*Postgraduate student of the Department of Sociology and Public Administration,
National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»*

THE QUALITY OF HIGHER EDUCATION AS A COMPONENT OF THE CULTURAL FUNCTION OF THE STATE AND AN OBJECT OF PUBLIC POLICY

У статті досліджено якість вищої освіти як складову культурної функції держави та об'єкт публічної політики. Обґрунтовано, що традиційне сприйняття якості вищої освіти виключно як інструменту забезпечення відповідності освітніх результатів встановленим стандартам є обмеженим і потребує розширення. Проаналізовано сучасний науковий дискурс щодо проблематики якості вищої освіти у контексті публічного управління. Встановлено, що, попри значну кількість досліджень, питання її осмислення через призму функцій держави, зокрема культурної, залишається недостатньо розробленим. У зв'язку з цим уточнено місце якості вищої освіти в системі цілей і функцій держави, з акцентом на культурологічній парадигмі розвитку суспільства. У роботі розкрито зміст культурної функції держави як діяльності, спрямованої на збереження культурної спадщини,

розвиток національної самосвідомості, формування толерантності та забезпечення культурного розвитку суспільства. Доведено наявність прямих і опосередкованих зв'язків між реалізацією цієї функції та системою вищої освіти. Зокрема, визначено, що якість вищої освіти впливає на формування національної ідентичності, розвиток міжкультурної комунікації, збереження традиційних цінностей, а також на рівень правової та громадянської культури. Окрему увагу приділено аналізу детермінант культурної функції держави, у межах яких система вищої освіти виступає ключовим механізмом їх реалізації. Підкреслено, що забезпечення якості освіти є необхідною умовою ефективної реалізації державної політики у гуманітарній сфері. Зроблено висновок, що якість вищої освіти слід розглядати як багатовимірний феномен, який поєднує інструментальні та культурні характеристики і відіграє важливу роль у реалізації культурної функції держави та формуванні сучасної моделі публічного управління.

The article examines the quality of higher education as a component of the cultural function of the state and an object of public policy. It is substantiated that the traditional perception of the quality of higher education exclusively as a tool for ensuring compliance of educational results with established standards is limited and needs to be expanded. The modern scientific discourse on the issue of the quality of higher education in the context of public administration is analyzed. It is established that, despite a significant number of studies, the issue of its understanding through the prism of state functions, in particular cultural, remains insufficiently developed. In this regard, the place of the quality of higher education in the system of goals and functions of the state is clarified, with an emphasis on the culturological paradigm of the development of society. The work reveals the content of the cultural function of the state as an activity aimed at preserving cultural heritage, developing national self-awareness, forming tolerance and ensuring the cultural development of society. The presence of direct and indirect connections between the implementation of this function and the higher education system is proven. In particular, it is determined

that the quality of higher education affects the formation of national identity, the development of intercultural communication, the preservation of traditional values, as well as the level of legal and civic culture. Special attention is paid to the analysis of the determinants of the cultural function of the state, within which the higher education system acts as a key mechanism for their implementation. It is emphasized that ensuring the quality of education is a necessary condition for the effective implementation of state policy in the humanitarian sphere. It is concluded that the quality of higher education should be considered as a multidimensional phenomenon that combines instrumental and cultural characteristics and plays an important role in the implementation of the cultural function of the state and the formation of a modern model of public administration.

Ключові слова: *цїлі держави; функції держави; класифікація функцій держави; культурна функція держави; якість вищої освіти; механізми формування та реалізація публічної політики; публічна політика у сфері забезпечення якості вищої освіти; державна політика у сфері культури; публічна політика*

Keywords: *State's goals; functions of the state; classification of the state's functions; cultural function of the state; higher education quality; mechanisms of formation and implementation of public policy; public policy in the field of quality assurance of higher education; state policy in the field of culture; public policy*

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Проблематика державної політики забезпеченням якості вищої освіти набула своєї актуалізації після прийняття нової редакції Закону України «Про вищу освіту» [13]. До цього часу, незважаючи на значущість питань забезпечення якості вищої освіти для соціально-економічного та суспільно-політичного розвитку держави, в вітчизняній науці приділялась увага дослідженням в цієї сфері переважно у площині галузі знань «01 – Освіта / Педагогіка» та якість вищої освіти

сприймалась, як інструмент забезпечення державою «відповідності умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти» [13]. Необхідність осмислення феномену якості вищої освіти крізь призму «культури партнерства» між стейкхолдерами була відображена в програмних документах Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, зокрема у Стратегії його розвитку до 2026 року [17]. Отже, феномен якості вищої освіти розглядається одночасно у двох площинах: як інструмент реалізації управлінських рішень і як культура – система цінностей, що визначає діяльність. При цьому особливу увагу ми приділяємо ролі культури, зважаючи на її здатність виступати одним із ключових суб'єктів, що безпосередньо впливають на об'єкт управління, зокрема на якість вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми і на які спирається автор. Проблематика забезпечення якості вищої освіти набула свого розвитку в роботах вітчизняних та зарубіжних вчених. В галузі публічного управління цієї проблематиці присвячені дослідження таких вчених, як Є.О. Архипова та В.В. Дроздов (проаналізовано етапи становлення змісту якості вищої освіти як феномену та уточнено підходи до її управління в контексті міжнародних і національних стандартів [1], С.А. Мороз (розглянуто зміст, принципи та особливості формування і реалізації державної політики у сфері забезпечення якості вищої освіти в Україні [7,8], Л.М. Грень та Бука І.С. (обґрунтовано місце та роль суб'єктів публічного управління в забезпеченні якості вищої освіти [9], А.Л. Помаза-Пономаренко та О.В. Попова (з'ясувано залежність якості вищої освіти від джерел її фінансування та спеціалізації ЗВО) [10], С.М. Домбровська та О.Г. Романовський (досліджено залучення стейкхолдерів до формування та реалізації механізмів публічного управління забезпеченням якості освіти [11], В.М. Мороз (обґрунтовано можливість розгляду структури ЗВО на рівні одного з об'єктів публічного управління [6]. Питання державного управління забезпеченням якості вищої освіти України набули свого розвитку у

дисертаційному дослідженні Н.В. Опар [12]. Крім того, порушена нами проблематика набула свого розвитку у роботах М.А. Ажажи (з'ясовано місце та роль держави в управлінні модернізацією вищої освіти в Україні); І.П. Лопушинського (визначено особливості функціонування систем вищої освіти у зарубіжних країнах); Т.О. Лукіної (досліджено феномен якості освіти та якості освітньої діяльності); О.В. Поступної (розглянуто питання публічного управління регіональними освітніми системами в Україні); В.В. Сиченка (обґрунтовано зміст механізмів регулювання системи освіти); С.О. Шевченка (конкретизація державно-управлінської проблематики у забезпеченні якості вищої освіти в умовах викликів Болонського процесу), а також багатьох інших вчених.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою висвітленого у межах цієї публікації дослідження є конкретизація місця та ролі якості вищої освіти в системі культурної функції держави. Для досягнення цієї мети було передбачено проведення аналізу змісту та з'ясування особливостей актуалізації культурологічної парадигми сучасного суспільства, а також визначення її взаємозв'язків з проблематикою якості вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У науковій літературі представлено значну кількість підходів до визначення та систематизації основних цілей та функцій держави. Відповідно до наукових напрацювань колективу дослідників під керівництвом С. Чернова, система цілей держави може бути структурована за такими основними напрямками: суспільно-політичним, соціальним, економічним і духовним [16]. В.Я. Малиновський в своїх працях визначає мету держави через «організацію і впорядкування соціально неоднорідного суспільства, вирішення конфліктних ситуацій, забезпечення відповідного рівня соціальної стабільності системи, її цілісності та безпеки» [5]. Це формулювання є достатньо змістовним, однак потребує чіткішого визначення фокусу уваги та напрямів діяльності держави. Інакше кажучи, зміст цього тлумачення не дає змоги конкретизувати цілі держави та визначити її ключові

функції. Більш чітко та конкретизоване тлумачення мети держави можна знайти в Указі Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», а саме – «забезпечення національних інтересів України щодо сталого розвитку економіки, громадянського суспільства і держави для досягнення зростання рівня та якості життя населення, додержання конституційних прав і свобод людини і громадянина» [15]. У найбільш узагальненому вигляді ці напрями діяльності можна поділити на такі основні групи: гуманітарну, економічну, екологічну, ресурсну та безпекову. Кожна з них не лише може, а й має розглядатися крізь призму культурологічного підходу. Враховуючи таку роль культурної підсистеми суспільства у визначенні мети держави, доцільно зосередити увагу саме на дослідженні цього явища, зокрема тієї його складової, яка з ним пов'язана.

Згідно з поширеною в науковому дискурсі класифікацією функцій держави, культурну функцію зазвичай трактують через призму історичної спадщини спільноти та як інструмент забезпечення розвитку національної самосвідомості, що, своєю чергою, сприяє консолідації суспільства. У своїх дослідженнях Н. М. Крестовська та Л. Г. Матвєєва наголошують, що культурна функція держави передусім проявляється у її діяльності з організації науки й освіти, а також у забезпеченні збереження культурної спадщини та доступу громадян до неї. [3]. На такий взаємозв'язок вказує і те, що в окремих класифікаціях функцій держави сутність культурної функції розкривається через поняття культурно-освітньої функції. Зокрема, С. Л. Лисенков, використовуючи саме цю категорію, визначає її зміст як діяльність держави, спрямовану на підвищення культурного та освітнього рівня населення. [4]. Можливість розгляду культурної функції держави крізь призму освітньої проблематики підтверджується, зокрема, результатами наукових досліджень О. Р. Копієвської. Дослідниця зазначає, що реалізація цієї функції охоплює розвиток культури в широкому розумінні – від систем виховання та освіти до релігії, науки та мистецтва [3]. Отже, більшість науковців дотримується позиції, що культурна функція держави безпосередньо

пов'язана з освітньою сферою. Ці взаємозв'язки можуть бути детальніше розкриті через змістове наповнення системи культурної функції держави.

У межах запропонованого підходу до розуміння змісту культурної функції держави освітня проблематика, зокрема питання якості освіти, проявляється через її основні визначальні чинники:

1. Розвиток національної самосвідомості та підтримка самобутності корінних народів і національних меншин формуються під впливом соціально-економічних, політичних, морально-етичних і культурних чинників, які тісно пов'язані з освітою. Цей зв'язок проявляється через усвідомлення етнічної належності, сприйняття історичної спадщини, формування культури міжнаціональних відносин, толерантності, громадянської єдності та патріотизму. Отже, освіта виступає одним із ключових механізмів реалізації культурної функції держави.

2. Розвиток міжкультурних і міжнародних зв'язків, а також повернення культурних цінностей пов'язані з ефективною взаємодією між різними культурами, їх пізнанням, взаємною повагою, діалогом і зменшенням конфліктів. Така взаємодія значною мірою залежить від рівня комунікативних навичок, толерантності та здатності сприймати культурне різноманіття. Оскільки ці якості формуються, зокрема, у системі вищої освіти, можна стверджувати, що розвиток міжкультурних відносин значною мірою визначається її якістю.

3. Організація освіти та науки, а також сприяння їх розвитку має пряме відношення до проблематики освіти та питань забезпечення її якості.

4. Збереження та популяризація традиційних норм і моделей поведінки, попри їх виразно культурний характер, тісно пов'язані з освітою. Це підтверджується законодавством України, зокрема нормами законів «Про освіту» [14] та «Про вищу освіту» [13], які підкреслюють нерозривний зв'язок освіти з історією, культурою та національними традиціями. Вони також визначають роль закладів освіти у збереженні й примноженні культурних цінностей, що свідчить про єдність освіти та культурно-історично зумовлених

моделей поведінки.

5. Урахування місцевої та регіональної специфіки, зокрема особливостей сприйняття реальності та стратегій розвитку різних соціальних груп, має опосередкований зв'язок із системою освіти. Це проявляється, зокрема, у вимогах до розроблення освітніх програм, які передбачають врахування регіонального контексту, а також у стандартах якості освіти, що акцентують на необхідності орієнтації на потреби стейкхолдерів і вплив зовнішніх факторів. Таким чином, місцева та регіональна специфіка узгоджується з функціонуванням і розвитком освітньої системи.

6. Захист прав і свобод людини в гуманітарній сфері, а також охорона культурної спадщини мають безпосередній зв'язок з освітою. Насамперед це проявляється через рівень обізнаності людини щодо своїх прав, механізмів їх реалізації та захисту. Освіта відіграє ключову роль не лише в наданні знань, а й у формуванні розуміння прав і відповідального ставлення до них. Це узгоджується з метою освіти, визначеною законодавством, зокрема щодо виховання свідомих і відповідальних громадян, здатних до усвідомленого суспільного вибору.

7. Формування та реалізація публічної політики у сфері культури, а також розвиток творчого потенціалу людини мають опосередкований зв'язок з освітою, оскільки спираються на набуті під час навчання компетентності. Реалізація цього напрямку передбачає наявність у суб'єктів управління стратегічного мислення та знань у різних сферах, а також розуміння механізмів публічного управління. Детальніше ці питання доцільно розглядати в межах окремого дослідження.

8. Нормативно-правове та організаційно-адміністративне забезпечення розвитку культурної сфери безпосередньо пов'язане із системою освіти, зокрема вищої. Реалізація цього напрямку потребує від фахівців ґрунтовних знань про формування соціальних норм і механізми управління. Водночас освітні стандарти передбачають розвиток компетентностей, пов'язаних із правовою обізнаністю, громадянською відповідальністю та здатністю

розв'язувати професійні завдання різного рівня складності, що забезпечує ефективну реалізацію культурної функції держави.

9. Формування культурно-ідеологічної толерантності громадян безпосередньо пов'язане з освітою, оскільки є результатом освітньої та виховної діяльності держави. Водночас толерантність формується не лише через інститути освіти, а й частково зумовлюється природними якостями людини та соціокультурними особливостями спільноти.

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Приймаючи до уваги вище наведене можемо сформулювати такі основні висновки.

По-перше, взаємозв'язок культурної функції держави з освітою та забезпеченням її якості є об'єктивним і має враховуватися під час формування державної та публічної політики у сфері вищої освіти. Це підтверджується нормами Закону України «Про вищу освіту», які підкреслюють роль закладів освіти у збереженні та розвитку культурних і суспільних цінностей, що потребує узгодження інститутів освіти й культури [13].

По-друге, якість вищої освіти можна розглядати як одну з ключових умов реалізації культурної функції держави. Це зумовлено тим, що освітні стандарти передбачають формування компетентностей, пов'язаних із культурними цінностями, громадянською свідомістю та відповідальністю.

По-третє, тісний зв'язок освіти і культури дає підстави розглядати можливість об'єднання відповідних державних органів. Таке рішення може підвищити ефективність їх діяльності та оптимізувати витрати, однак потребує додаткового наукового й економічного обґрунтування.

Література

1. Архипова Є.О., Дроздов В.В. Якість вищої освіти як об'єкт публічного управління. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2020. № 12. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1878> (дата звернення: 11.03.2026)
2. Копієвська О.Р. Культурна функція держави в контексті

національного державотворення : монографія. Київ: Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2010. 272 с.

3. Крестовська Н.М., Матвеева Л.Г. Теорія держави і права: елементарний курс. Харків: ТОВ «Одіссей», 2008. 432 с.

4. Лисенков С.Л. Загальна теорія держави і права навчальний посібник. Київ : Юрисконсульт, 2006. 355 с.

5. Малиновський В.Я. Словник термінів і понять з державного управління. Київ: Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2005. 251 с.

6. Мороз В.М., Тишук О.М., Мороз О.В. Предметно-об'єктне спрямування наукового дослідження у межах проблематики публічного управління: методологічні проблеми формулювання та шляхи їх розв'язання. Публічне управління та регіональний розвиток. 2024. №23. С. 72-90

7. Мороз С. А. Державне управління розвитком трудового потенціалу ВНЗ: компетенція людини, університету та держави. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2016. №4.

8. Мороз С.А. Забезпечення якості вищої освіти: механізми управління та практика їх використання: монографія. Харків:НУЦЗУ, Львів: Видавництво ПП «Новий Світ-2000», 2022. 438 с.

9. Мороз С.А., Бука И.С., Мороз В.М., Грень Л.Н. Детерминанты качества высшего образования: значимость и сила влияния (по результатам экспертного оценивания студентов Балтийской Международной Академии, Латвия). Научно-методический журнал КазНПУ «Педагогика и психология». 2019. №1. С. 74–80.

10. Мороз С.А., Романовський О.Г., Мороз В.М., Грень Л.М., Помаза-Пономаренко А.Л., Попова О.В. Залежність якості вищої освіти від джерел її фінансування та спеціалізації ЗВО: аналіз думки роботодавців і напрями вдосконалення державної політики. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики. 2021. №1. С. 521–538

11. Мороз С.А., Романовський О.Г., Мороз В.М., Домбровська С.М.,

Грень Л.М., Помаза-Пономаренко А.Л. Дистанційна форма здобуття вищої освіти: аналіз думки студентів щодо якості, переваг і недоліків. Інформаційні технології та засоби навчання. 2020. Том 79, № 5.

12. Опар Н. В. Державне управління забезпеченням якості вищої освіти України в умовах євроінтеграції. Дис... канд. наук з державного управління. Івано-Франківськ: Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, 2019. 249 с

13. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Офіційний вісник України. 2014. 15 серп. (№ 63). С. 7-9

14. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Голос України. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.

15. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019. Офіційний вісник України. 2019. № 79. С. 7

16. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / С. Чернов та ін. Запоріжжя: ЗДІА, 2016. 606 с/

17. Стратегія Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти до 2026 р. URL: <https://naqa.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F-%D0%9D%D0%90-%D0%B4%D0%BE-2026.pdf> (дата звернення: 15.03.2026)

References

1. Arkhipova, E.O. and Drozdov V.V. (2020), “The quality of higher education as an object of public administration”, *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, vol. 12. available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1878> (Accessed 11 March 2026)

2. Kopyievska, O.R. (2010), *Kulturna funktsiia derzhavy v konteksti natsionalnoho derzhavotvorennia* [The cultural function of the state in the context

of national state-building], Natsionalna akademiia kerivnykh kadriv kultury i mystetstv, Kyiv, Ukraine.

3. Krestovska, N.M. and Matveeva L.G. (2008), *Teoriia derzhavy i prava: elementarnyi kurs* [Theory of State and Law: Elementary Course], TOV «Odissei», Xarkiv, Ukraine.

4. Lysenkov, S.L. (2006), *Zahalna teoriia derzhavy i prava, navchalnyi posibnyk* [General theory of state and law textbook], Yuryskonsult, Kyiv, Ukraine.

5. Malynovskyi, V.Ia. (2005), *Slovnyk terminiv i poniat z derzhavnoho upravlinnia* [Dictionary of terms and concepts in public administration]. Tsentr spryannia instytutsiinomu rozvytku derzhavnoi sluzhby, Kyiv, Ukraine.

6. Moroz, V.M., Tyshchuk, O.M. and Moroz O.V. (2024), “Subject-object orientation of scientific research within the framework of public administration issues: methodological problems of formulation and ways of their solution”, *Publichne upravlinnia ta rehionalnyi rozvytok*, vol. 23. pp. 72-90.

7. Moroz, S. A. (2016), “State management of the development of labor potential of universities: the competence of the individual, the university and the state”, *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, vol. 4.

8. Moroz, S. A. (2022), *Zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity: mekhanizmy upravlinnia ta praktyka yikh vykorystannia* [Ensuring the quality of higher education: management mechanisms and the practice of their use], Vydavnytstvo PP «Novyi Svit-2000», Lviv, Ukraine.

9. Moroz, S. A., Buka, I. S., Moroz, V. M. and Gren, L. N. (2019), “Determinants of the quality of higher education: significance and influence (based on the results of expert assessment of students of the Baltic International Academy, Latvia)”. *Nauchno-metodycheskyi zhurnal KazNPU «Pedahohyka y psykhohyia»* vol. 1, pp. 74–80.

10. Moroz, S.A., Romanovsky, O.G., Moroz, V.M., Gren, L.M., Pomaza-Ponomarenko. A.L and Popova, O.V. (2021), “Dependence of the quality of higher education on the sources of its financing and specialization of higher education institutions: analysis of employers' opinions and directions for improving state

policy’’, *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii i praktyky*, vol. 1., pp. 521–538.

11. Moroz, S.A., Romanovsky, O.G., Moroz, V.M., Dombrovska, S.M., Gren, L.M. and Pomaza-Ponomarenko, A.L. (2020), ‘‘Distance form of obtaining higher education: analysis of students' opinions on quality, advantages and disadvantages’’, *Informatsiini tekhnolohii ta zasoby navchannia*, vol. 79.

12. Opar, N. V. (2019), ‘‘State management of quality assurance of higher education of Ukraine in the context of European integration’’, Abstract of Ph.D. dissertation, Public Administration, Ivano-Frankivskyi natsionalnyi tekhnichnyi universytet nafty i hazu, Ivano-Frankivsk, Ukraine.

13. Verkhovna Rada of Ukraine (2014), Law of Ukraine ‘‘About higher education’’, Official Gazette of Ukraine, vol. 63.

14. Verkhovna Rada of Ukraine (2017), Law of Ukraine ‘‘About education’’, *Official Gazette of Ukraine*, vol. 78.

15. Verkhovna Rada of Ukraine (2019), Decree of the President of Ukraine ‘‘On the Sustainable Development Goals of Ukraine for the period up to 2030’’, Official Gazette of Ukraine, vol. 79

16. Chernov, S and others (2016), *Publichne upravlinnia ta administruvannia v umovakh informatsiinoho suspilstva: vitchyzniani i zarubizhnyi dosvid* [Public management and administration in the context of the information society: domestic and foreign experience], ZDIA, Zaporizhzhia, Ukraine.

17. National Agency for Quality Assurance in Higher Education (2024), ‘‘Strategy of the National Agency for Quality Assurance in Higher Education until 2026’’, available at: <https://naqa.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F-%D0%9D%D0%90-%D0%B4%D0%BE-2026.pdf> (Accessed 15 March 2026)/

Отримано редакцією журналу / Received: 02.04.26

Прорецензовано / Revised: 15.04.26

Схвалено до друку / Accepted: 23.04.26